

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทความ เรื่อง “ปัญหาทางกฎหมายลิขสิทธิ์ถ่ายเอกสารเพื่อการศึกษา : ศึกษากรณี เปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา

Article on "Intellectual Property Rights in Education: A Comparative Case Study between Thailand and the United States"

ธราทิพย์ ขุนทรง

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail : s58123440136@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

เนื่องจากสภาพทางสังคมในปัจจุบันนี้ มีวิวัฒนาการที่ก้าวล้ำทางด้านเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้การใช้ชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันนี้มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นเทคโนโลยีในปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างมากในอดีต โดยเฉพาะเทคโนโลยีเกี่ยวกับการถ่ายเอกสาร ทำให้เกิดการทำซ้ำในงานอันมีลิขสิทธิ์โดยเฉพาะงานวรรณกรรมซึ่งสามารถทำได้ง่ายสะดวก รวดเร็ว และมีคุณภาพไม่ต่างจากต้นฉบับและยังทำให้ประหยัดทั้งเวลา ค่าใช้จ่าย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์จากผลงานที่มีลิขสิทธิ์ ที่อาจทำให้ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์เสียสิทธิ์ประโยชน์ในผลงานของตนเพราะการถูกละเมิดสิทธิ์ หรืองานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เปรียบเทียบกับกฎหมายลิขสิทธิ์สหรัฐอเมริกา เพื่อให้ได้ทราบถึงการกระทำอันที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิทางปัญญาของเจ้าของผลงาน โดยเฉพาะการทำซ้ำ หรือตัดแปลงเอกสาร ผ่านการถ่ายเอกสารหนังสือประกอบการเรียนการสอน ตำราเรียนต่างๆ ที่มีลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยมีข้อยกเว้นให้การทำซ้ำเอกสารประกอบการเรียน ตำราเรียน หรือหนังสือต่างๆ ที่มีลิขสิทธิ์ได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ แตกต่างกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศอเมริกาซึ่งมีข้อจำกัดการทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์อย่างชัดเจนมากกว่าไทยเป็นอย่างมาก

คำสำคัญ : ลิขสิทธิ์, การถ่ายเอกสาร, งานวรรณกรรม

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Abstract

Due to the current social conditions. There are advanced technological evolution that make use of human life in the present are even more comfortable. In addition, the current technology has more developed than the past, particularly regarding photocopying technology causes a repeat in the copyrighted work, especially literary works which can be done is easy, fast and the quality is no different from the origin. Hence causing the exploitation from copyrighted works that may make the creators of copyrighted work or copyright owner lose privileges in their profit because they were infringed. This research, researchers focused on doing a comparative study of Copyright Act 2537 (1994) compared with United State copyright laws to make the action that constitutes copyright infringement, or intellectual rights owners, particularly repetition or modification of the document through the copier of the textbook teaching. Various textbooks that Thailand is an exception, a repeat study materials, textbooks, books, copyrighted, or different, but some or all. Not a copyright violation of copyright laws differ from United States of America, which have restrictions on duplicating the copyrighted work more clearly and in Thailand is very simple.

Keywords : copyright, photocopy, literary works

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

ในสภาพของสังคมโลกในปัจจุบัน พบว่า สังคมโลกของเราได้มีการพัฒนามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเทคโนโลยี สำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการทำซ้ำงานวรรณกรรม หรือ การถ่ายเอกสาร ในอดีตอาจไม่มีเครื่องถ่ายเอกสารอย่างเช่นในปัจจุบันนี้ ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพในการทำซ้ำในผลงานต่างๆ หรือถ่ายเอกสารจากต้นฉบับจริงได้เสมือนของจริง และมีคุณภาพแทบจะไม่ต่างจากของจริงเลย ทำให้การใช้ชีวิตในปัจจุบันนี้มนุษย์สามารถใช้เทคโนโลยีในการดำรงชีวิตได้อย่างมากมายและด้วยความสะดวกสบายเช่นนี้จึงเป็นเหตุให้บุคคลบางกลุ่มอาจนำเทคโนโลยีดังกล่าวนี้มาใช้ในทางที่ผิดทั้งศีลธรรม และกฎหมาย บางส่วนอาจจงใจกระทำผิด แต่บางส่วนอาจไม่รู้ว่าการกระทำของตนผิดถูกประการใด หรืออาจทำให้มีผู้อื่น หรือบุคคลอื่นได้รับผลกระทบหรือเสียหายหรือประโยชน์บางส่วนที่เขาควรจะได้รับ ในที่กล่าวมาทั้งหมดนี้หมายความว่าความถึงการนำเทคโนโลยีในการทำซ้ำในงานวรรณกรรมต่างๆที่มีเจ้าของผู้สร้างสรรค์ผลงาน หรือเรียกว่าเจ้าของลิขสิทธิ์

การทำซ้ำในงานวรรณกรรม ส่วนมากพบในกลุ่มของนักเรียน นักศึกษาเพราะเป็นกลุ่มที่ต้องใช้ประโยชน์จากงานเขียน งานวรรณกรรมต่างๆที่มีเจ้าของลิขสิทธิ์ เช่น หนังสือ ตำราเรียน หรือเอกสารประกอบการเรียนต่างๆ ในการแสวงหาความรู้ หรือเพื่อการศึกษา การทำซ้ำในงานวรรณกรรมที่พบเห็นเป็นอย่างมากก็คือการ นำเอาเอกสารประกอบการเรียนต่างๆ หนังสือ ตำราเรียน ไปทำการถ่ายเอกสารจากต้นฉบับ แต่ด้วยการทำซ้ำเช่นนี้เป็นที่นิยมของกลุ่มนักเรียน นักศึกษาเพราะว่าสามารถทำได้ง่าย สะดวกสบาย รวดเร็วและยังมีราคาต่ำกว่าตำราหรือเอกสารจริงแต่กลับมีคุณภาพมาต่างจากต้นฉบับ เหตุนี้จึงเป็นเหตุให้เกิดการทำซ้ำในกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาเป็นอย่างมาก

ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗กำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการทำซ้ำ จำหน่าย ขาย มีไว้เพื่อขาย งานอันมีลิขสิทธิ์ของตนอย่างไรก็ตาม การทำซ้ำหรือการถ่ายเอกสารจากผลงานทางวิชาการหรือหนังสือเพื่อการศึกษา ตำราเรียน เอกสารประกอบการเรียนอันเป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในประเทศไทยนั้น หากเป็นการทำซ้ำผลงานที่ทำขึ้นเพื่อการศึกษาถือว่าเป็นข้อยกเว้นให้ดังต่อไปนี้ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

นอกจากนั้น พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๓๒ กำหนดให้การทำซ้ำในงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น ถ้าเป็นการทำไปโดยไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากผลงานของเจ้าของผลงานงานหรือจากผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้นๆแล้ว และไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของผลงานเกินสมควรแล้วก็สามารถทำได้ ดังที่มีข้อยกเว้นไว้ดังต่อไปนี้

- ๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันไม่ใช่การกระทำเพื่อแสวงหากำไรจากผลงานนั้นๆ
- ๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น
- ๓) ตีพิมพ์ วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- ๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- ๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว

ตามมาตราดังกล่าวแล้วการทำซ้ำเพื่อการศึกษา ไม่ได้ทำเพื่อหากำไรนั้นจึงถือเป็นข้อยกเว้นตามมาตรานี้ ดังนั้นการที่นักเรียน นักศึกษานำเอกสารหรือหนังสือประกอบการเรียนอันมีเจ้าของลิขสิทธิ์ไปทำการทำซ้ำการถ่ายเอกสาร เพื่อมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาตามกฎหมายของประเทศไทยแล้วไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์ผลงาน

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

งานวิจัยฉบับนี้จึงเป็นการศึกษา เกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรมและช้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายลิขสิทธิ์ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อหาแนวทางคุ้มครองลิขสิทธิ์ทางปัญญาของผู้สร้างสรรค์ผลงานและคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนอย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างของการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ระหว่างกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ไทยที่เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

งานศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการรับรอง คุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ แก่ผู้สร้างสรรค์ผลงาน และการกระทำอันเป็นช้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เปรียบเทียบกฎหมายลิขสิทธิ์สหรัฐอเมริกา

ทบทวนวรรณกรรม

ลิขสิทธิ์ หมายความว่า สิทธิแต่เพียงผู้เดียวของผู้สร้างสรรค์ผลงานที่จะกระทำการใดๆ ในผลงานของตนเองตามที่กฎหมายให้สิทธิในการกระทำ

การให้ความคุ้มครองทางลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์นั้น มีที่มาจากหลักการในทางเศรษฐกิจที่ว่าผู้ใดได้ทำงานสร้างสรรค์สิ่งใดขึ้นมาผู้นั้นก็สมควรเป็นผู้ได้ประโยชน์จากผลงานที่ตนสร้างสรรค์ขึ้นมา เพื่อให้คุ้มค่ากับการใช้ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ในการทำผลงานเพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้สร้างสรรค์ ได้สร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาอีก

การคุ้มครองลิขสิทธิ์จึงต้องมีขอบเขตจำกัดยิ่งกว่าสิทธิในตัวทรัพย์สินที่เกิดจากการสร้างสรรค์ทางปัญญา จะเห็นได้จากหลักการที่ปรากฏในบทบัญญัติข้อ ๒๗ แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หากพิจารณาหลักดังกล่าวแล้วจะพบว่าวรรค ๒ ได้กำหนดให้ผู้สร้างสรรค์มีสิทธิเรียกร้องทางทรัพย์สินจากงานที่ตนได้สร้างสรรค์ แต่วรรคแรกกลับเน้นเกี่ยวกับประโยชน์เป็นความจำเป็นไม่ให้มีการจำกัดผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสิ่งสูงสุดเมื่อพิจารณาจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาแล้วกฎหมายลิขสิทธิ์ของนานาประเทศตลอดจนอนุสัญญาระหว่างประเทศอันเกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ อาจมีข้อจำกัดที่มีแนวทางเดียวกันคือ

๑. การจำกัดระยะเวลาในการคุ้มครองลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์
๒. การจำกัดประเภทของงานอันได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์
๓. การกำหนดให้ความคุ้มครองเฉพาะแต่งานสร้างสรรค์ที่มีการแสดงออกมาปรากฏ
๔. การกำหนดให้การกระทำบางประการต่องานอันมีลิขสิทธิ์นั้นได้รับการยกเว้นไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ เช่น การให้ประชาชนทั่วไปสามารถนำงานมาใช้ประโยชน์โดยชอบธรรม เพื่อการศึกษา ค้นคว้าเป็นการส่วนตัว หรือเพื่อการสาธารณกุศล เป็นต้น

ความเป็นมาของการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในประเทศไทย กฎหมายว่าลิขสิทธิ์ เริ่มจากการประกาศหอสมุดเพื่อให้ทางหอสมุดฯ มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการพิมพ์ขายงานประพันธ์ต่างๆ ประกาศฉบับนี้เป็นกฎหมาย

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ลิขสิทธิ์ฉบับแรกของประเทศไทย ต่อมามีการออกประกาศเพื่อคุ้มครองสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์งานทั้งหมด ๑๘ มาตรา ต่อมามีการบัญญัติเพิ่มเติมอีก ๒๒ มาตรา เพื่อขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปถึงบุคคล

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ หมวด ๑ ส่วนที่ ๕ ว่าด้วยการละเมิดลิขสิทธิ์อันมีสาระสำคัญคือ การละเมิดลิขสิทธิ์โดยกระทำแก่งานโดยตรง กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ได้บัญญัติถึงลักษณะของการกระทำตามประเภทของงานไว้ตั้งแต่มาตรา ๒๗ ถึงมาตรา ๓๐

ตามมาตรา ๒๗ เป็นการกล่าวถึงการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งต่องานอันมีลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๕(๕) ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้

1. ทำซ้ำหรือดัดแปลง ทำซ้ำหมายความรวมถึง การคัดลอก ทำสำเนา จากต้นฉบับจริง ในส่วนที่เป็น สาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานขึ้นมาใหม่ ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน (ฎีกา ๘๓๖๖/๒๕๕๓) การทำซ้ำหรือดัดแปลงซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๔ สรุปหลักเกณฑ์ของการทำซ้ำดัดแปลงคือ เป็นการคัดลอก เลียนแบบ ทำสำเนา เป็นต้น นอกจากนี้การทำซ้ำอาจเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยการทำซ้ำตามมาตรา ๓๐ ความแตกต่างระหว่างการทำซ้ำและดัดแปลงอยู่ที่การทำซ้ำทำให้เกิดงานใหม่แต่ไม่ต่างไปจากเดิม ส่วนการดัดแปลงคือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ต่างไปจากต้นฉบับจริงเพียงเล็กน้อย ในส่วนที่เกี่ยวกับงานวรรณกรรม

ตามมาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของวรรณกรรมไว้ว่า เป็นงานนิพนธ์ที่สร้างขึ้นทุกชนิด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัยสุนทรพจน์ และให้ความหมายรวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้ความหมายรวมถึง การแปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรม หรือ รวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

๒. โดยการเผยแพร่ต่อสาธารณชน หมายความว่าตามมาตรา ๔ คือ ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชนโดยการ แสดง บรรยาย การจำหน่าย ขาย หรือด้วยวิธีการอื่นๆ

จากที่กล่าวมาโดยข้างต้นทั้งหมดนี้การทำซ้ำเพื่อการศึกษา ไม่ได้ทำเพื่อหากำไรนั้นจึงถือเป็นข้อยกเว้น การละเมิดลิขสิทธิ์จากผู้สร้างสรรค์ผลงาน ดังนั้นการที่นักศึกษาหรือนักเรียนนำเอกสารหรือหนังสือเพื่อ การศึกษาไปทำซ้ำ ถ่ายเอกสารเพื่อนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ตามกฎหมายของประเทศไทยแล้วไม่ ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์ผลงาน

เมื่อพิจารณากฎหมายลิขสิทธิ์การทำซ้ำ หรือถ่ายเอกสารจากผลงานทางวิชาการ งานวรรณกรรม หรือ เรียกอีกอย่างว่า หนังสือเพื่อการศึกษา ในประเทศอเมริกาแล้ว การทำซ้ำนั้น แม้จะเป็นการทำเพื่อการศึกษา แล้วก็สามารถทำได้เพียง 10% เท่านั้นในเนื้อหาทั้งหมดของผลงานของผู้สร้างสรรค์ และเนื้อหาที่ทำซ้ำนั้นต้อง ไม่ใช่สาระสำคัญของผลงานนั้นๆด้วย

ดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจว่าเพราะเหตุใดกฎหมายการทำซ้ำ หรือการถ่าย เอกสาร ที่เกิดขึ้นเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์หรือไม่ จึงนำกฎหมายของประเทศไทยและประเทศ สหรัฐอเมริกามาเปรียบเทียบ เพื่อหาแนวทางคุ้มครองลิขสิทธิ์ทางปัญญาของผู้สร้างสรรค์ผลงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบข้อกฎหมาย “เรื่อง ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิในการทำซ้ำดัดแปลง เอกสารที่มีเจ้าของผลงาน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่เป็นเอกสารเชิงวิชาการ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

- ๑.๑ บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของกฎหมายไทยและต่างประเทศ
- ๑.๒ ตำราเรียนหรือหนังสืออธิบายกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของไทยและ

ต่างประเทศ

- ๑.๓ บทความที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของไทยและต่างประเทศ

๒. การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

รวบรวมข้อมูลแล้วแบ่งข้อมูลดังต่อไปนี้

๑. ส่วนที่เป็นบทบัญญัติกฎหมาย
๒. ส่วนที่เป็นคำอธิบายจากตำราหรือหนังสือ
๓. ส่วนที่เป็นบทความ

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. วิเคราะห์ ตีความ ให้ความหมายข้อมูลในรูปของการอธิบายโดยการอ่านและจับใจความ

และประเด็น

๒. เชื่อมโยง เปรียบเทียบ และสรุปผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบถึงแนวคิด ทฤษฎีการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ระหว่างกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา
๒. ทำให้สามารถเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ไทยที่เหมาะสมต่อไป

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยแล้ว พบว่า การทำซ้ำในงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น ถ้าเป็นการทำไปโดยไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากผลงานของเจ้าของผลงานงานหรือจากผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้นๆ แล้ว และไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของผลงานเกินสมควรแล้วก็สามารถทำได้ และหากเป็นการทำซ้ำเพื่อ วิจัยหรือศึกษา อันไม่ใช่การกระทำเพื่อแสวงหากำไรจากผลงานนั้นๆ หรือใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น ทั้งนี้ตามกฎหมายไทยไม่มีข้อจำกัดไว้อย่างชัดเจนว่าสามารถทำได้มากน้อยเพียงใด และสามารถทำซ้ำได้ในส่วนใดของงานวรรณกรรม ก่อให้เกิดปัญหานักศึกษาหรือประชาชนมักถ่ายเอกสารหรือทำซ้ำงานทั้งหมดของเจ้าของลิขสิทธิ์ ในขณะที่กฎหมายของสหรัฐอเมริกา ที่กำหนดให้ให้สิทธิในการทำซ้ำ หรือที่เรานำไปทำซ้ำ ทำสำเนา นั้น ทำได้เพียงร้อยสิบในเนื้อหาทั้งหมด และจะต้องไม่เป็นสาระสำคัญอีกด้วย การกระทำซ้ำนั้นถึงจะไม่เป็นความผิดตามที่กฎหมายกำหนด (สืบค้นจาก <http://www.depa.or.th/sites/default/files/publication/files/ip-book-web.pdf>)

ดังนั้น กฎหมายไทยไม่กำหนดขอบเขตในการทำซ้ำหรือถ่ายเอกสารงานวรรณกรรมอันมีลิขสิทธิ์ไว้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานไม่สามารถจำหน่ายหรือแสวงหาสิทธิประโยชน์ อันพึงมีพึงได้จากผลงานของตนเองเท่าที่ควร เนื่องด้วยกฎหมายที่ไม่กำหนดข้อจำกัดการทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์ จึงทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์ไม่สามารถจำหน่ายงานของตนได้เพราะบุคคลทั่วไปมักเลือกที่จะซ้ำ หรือ ถ่ายเอกสารเอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวรรณกรรมอื่นๆ โดยไม่มีการจำกัดจำนวน ต่างจากกฎหมายการคุ้มครองลิขสิทธิ์ของประเทศ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

อเมริกา มีข้อกำหนดไว้เป็นที่ชัดเจนว่าบุคคลทั่วไปหรือประชาชนสามารถทำซ้ำในงานวรรณกรรมได้เท่าที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น จึงเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์มากกว่ากฎหมายไทย

สรุปผลการวิจัย

กฎหมายไทยไม่กำหนดขอบเขตการทำซ้ำหรือถ่ายเอกสารงานวรรณกรรมอันมีลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือใช้เพื่อการศึกษา การค้นคว้าวิจัยไว้อย่างชัดเจน แตกต่างกับกฎหมายการคุ้มครองลิขสิทธิ์ของประเทศอเมริกา มีข้อกำหนดไว้เป็นที่ชัดเจนว่าบุคคลทั่วไปหรือประชาชนสามารถทำซ้ำในงานวรรณกรรมได้ภายใต้จำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแล้วนั้น พบว่ากฎหมายของประเทศไทยอาจจะให้สิทธิ์กับบุคคลทั่วไปมากเกินไปจนอาจทำให้เกิดการหาช่องว่างของกฎหมายให้การละเมิดสิทธิของบุคคลผู้เป็นเจ้าของผลงาน ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำซ้ำเอกสาร หรือตำราเพื่อการศึกษา โดยนำคำหมายของสหรัฐอเมริกาไปปรับใช้ในข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

กรณีตำราเรียน หรือเอกสารๆ หากต้องการทำสำเนาเพื่อการศึกษา หรือประโยชน์สาธารณะ นั้นแล้วควรกระทำได้เพียงร้อยละ ๕๐ ของหนังสือ ตำรา หรือเอกสารประกอบการเรียนหรืออื่นๆ เพื่อให้เจ้าของลิขสิทธิ์ได้มีสิทธิในแสวงหากำไรจากผลงานของตนมาก ในขณะที่เดียวกันประชาชน นักเรียน นักศึกษา ยังคงมีโอกาสแสวงหาความรู้หรือทำซ้ำได้เช่นเดิม แต่กระทำได้อย่างมีขอบเขต และมีข้อกำหนดเพิ่มมากขึ้น เป็นการสร้างความสมดุลในสิทธิประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ประชาชน

เอกสารอ้างอิง

ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ , ลักษณะของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา , พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ , (กรุงเทพฯ, นิติธรรม, ๒๕๕๙), น. ๔๙, ๕๑, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕

ศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญาและบ่มเพาะวิสาหกิจมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ลิขสิทธิ์ (Copyright) .(สืบค้นออนไลน์) : http://tuipi.tu.ac.th/tuip0๔.php?fbclid=IwAR๑gW๒๙๙๒๓ZJwcrTMM๙atT๕TM๑Qx๖๖dkXhmsye๕otUog๓GEUeplO๕cu๙_Ho

ลิขสิทธิ์.(สืบค้นออนไลน์) http://ip.payap.ac.th/copyright.htm?fbclid=IwAR๒ZCmrrxQwL_๙b๙tOz๑๒DPEvl๙-bvg๙xVFjSDpNhjddnv๖๙w๓๑vQ๖vF๒๑Q

กฎหมายลิขสิทธิ์: ลิขสิทธิ์และจรรยาบรรณในวรรณกรรม , (สืบค้นออนไลน์) http://www๑.si.mahidol.ac.th/division/conference/conference/media/upload/file/copyright.pdf?fbclid=IwAR๑A_KAzCERwso_๑qVZE๕๙๕eRno๙PHNzeapWZcVfNuQOhcPM&PNnyalvRoM

ลิขสิทธิ์ copyright . (สืบค้นออนไลน์)https://www.im๒market.com/๒๐๑๖/๑๑/๑๙/๓๖๙๕?fbclid=IwAR๑gW๒๙๙๒๓ZJwcrTMM๙atT๕TM๑Qx๖๖dkXhmsye๕otUog๓GEUeplO๕cu๙_Ho

กฎหมายลิขสิทธิ์. (สืบค้นออนไลน์) https://sites.google.com/site/donutfon/kdhmaylikhsiththi?fbclid=IwAR๒SDTSYTqZzeAsVz๒๖CYPiKjTXk_S_UPgD-R๒lX๕inKo๓EXZnTqB๓ZmJoo

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กฎหมายลิขสิทธิ์ของไทย.(สืบค้นออนไลน์) https://sites.google.com/site/thiphanyaswc/kdhmay-likhsiththi-khxng-thiy?fbclid=IwAR3zQUUBoVhmQU6ocb67C3qKbc0eWFMVsD9J75kkqvMs_0M4c8Fh0hsBA8o

แนวทางการใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗.(สืบค้นออนไลน์) http://research-system.siam.edu/images/researchin/Copyright_in_Thai_Silk_Works__A_Case_Study_of_about_Thai_Silk_Works_in_Surin_Province/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%974.pdf?fbclid=IwAR2P3NeXAUrHUn-GgE-hC7uix9Ox6oRoOuhiqbk-_NYqiOm19RdL6r4sqj8

ความรู้เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ผลงานที่ไม่ถือว่ามีลิขสิทธิ์การคุ้มครอง.(สืบค้นออนไลน์) <https://lifestyle.campus-star.com/knowledge/89896.html?fbclid=IwAR2IEZm35vV1D7t7mTDyrTidOWXIVRmryMOle4jb2ATm4Jv40FJU3TaTtw>

ทรัพย์สินทางปัญญาคืออะไร.(สืบค้นออนไลน์) : <https://www.blognone.com/node/10891>

กฏหมายอันเกี่ยวข้องกับลิขสิทธิ์.(สืบค้นออนไลน์) : https://wisumitrasarai.wordpress.com/%E0%B8%81%E0%B8%8E%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2/%E0%B8%81%E0%B8%8E%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B8%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%8A%E0%B8%8A%E0%B8%B8%E0%B8%A1%E0%B8%8A%E0%B8%89%E0%B8%81%E0%B8%A5/%E0%B8%81%E0%B8%8E%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B8%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%8A%E0%B8%A5%E0%B8%B4%E0%B8%82%E0%B8%AA%E0%B8%B4%E0%B8%87%E0%B8%87/?fbclid=IwAR2VkbZRDrdQoScxymhNVdPUnPsIsoGfo_ixs0orqQH6oHrslCLsUDZnc